extraordinary explanation of अबला, 'अबलाख्या श्यालाकस्त्री पुगरक्तमुखाम्भसोः'.] E. अ priv. and बल.

अबलता f. (-ता) or **अबलत्व** n. (-त्वम्) [1] Weakness. [2] Womanhood. Both interpretations are given by a comm. on the following mock-poetry of the *Nalodaya*: प्रबलतमानबलतया संयोज्य नले सुरोत्तमानवलत या। तेनामा नवलतया तरुणेव तयास्थतां न मानवलतया (comm. अबलतया अबलत्वेन...... यद्वा .... अबलाया भावो ऽबलता। त्वतलोर्गुणवचनस्येति पुंवद्भावः). E. 1. अबल II. 1., 2. अबला II. 3., taddh. aff. तल् or त्व.

अबलधन्वन् Bahuvr. m. f. n. (-न्वा-न्वा-न्व) Having a powerless bow. E. अबल and धन्वन्.

अबलास Bahuvr. m. f. n. (-सः-सा-सम्) Without the disease called बलास q. v., not causing that painful and hardly curable disease of the throat; (probably in this sense) *Atharvav.*: शिवौ ते स्तां व्रीहियवावबलासावदोमधौ। एतौ यक्ष्मं वि बाधेते एतौ मुञ्चतो अंहसः. E. अ priv. and बलास.

अबलीयस् m. f. n. (-यान्-यसी-यः) Weaker; e. g. in the *Bŕihadár. Upan.*: अथो अबलीयान्बलीयाँसं समाशंसते धर्मेण. E. अबल, taddh. aff. ईयसुन्.

अबल्य n. (-ल्यम्) (ved.) Weakness. E. अबल, taddh. aff. यत्, or a Tatpur., अ neg. and बल्य.

अबह्रु Tatpur. m. f. n. (-ह्रुः -ह्रुः or ह्री -ह्रु) Few. E. अ neg. and बह्रु.

अबह्वक्षर Bahuvr. m. f. n. (-रः-रा-रम्) Consisting of few (i. e. not of more than two) syllables, as a word; e. g. in the *Ŕigv. Prátiś.*: स्वबह्वक्षरेण 'the स् of सु becomes ष्, if it is preceded by a word of not more than two syllables'. E. अबह्रु and अक्षर.

अबह्वच् Bahuvr. m. f. n. (-च्-च्-च्) (In the system of Páńini.) The same as the preceding; e. g. in *Páńini*'s *Sútra*: शितेर्नित्याबह्वज्बह्रुव्रीहावभसत्. E. अबह्रु and अच्.

अबह्वच्क Bahuvr. m. f. n. (-च्कः-च्का-च्कम्) The same as the preceding. E. अबह्रु and अच्, samás. aff. कप्.

अबाध I. Tatpur. m. (-धः) [1] Non-obstruction. [2] Non-refutation, the not being contradicted by or incompatible with; e. g. in the *Sánkhya Sútras*: अबाधाददुष्टकारणजन्यत्वाच्च नावस्तुत्वम् (scil. प्रपञ्चस्य); or अबाधे (scil. अविद्याया विद्यया) नैष्फल्यम् (scil. विद्यायाः); or in the *Vedánta S.*: अबाधाच्च (*Anúpanár.*: शक्तौ सदाचरणे ज्ञानबाधाभावाच्च); comp. s. v. अबाधित. E. अ neg. and बाध.

II. Bahuvr. m. f. n. (-धः-धा-धम्) Unimpeded, unobstructed; e. g. in the *Nalop.*: वीतशोक भयाबाधं कच्चित्त्वं दृष्टवान्नृपम् (i. e. free from fear). E. अ priv. and बाध.

अबाधक Bahuvr. m. f. n. (-धकः-धिका-धकम्) The same as अबाध II. E. अ priv. and बाध, samás. aff. कप्.

अबाधित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) [1] Unobstructed, unimpeded. [2] Unrefuted, not contradicted by, not incompatible with; e. g. *Śankara* on the *Vedánta S.* 'अबाधाच्च', एवं च सत्याहारशुद्धौ सत्त्वशुद्धिरित्येवमादिभक्ष्याभक्ष्यविभागशास्त्रमबाधितं भविष्यति. E. अ neg. and बाधित.

अबान्धव Bahuvr. m. f. n. (-वः-वा-वम्) Without friends or relatives, unacknowledged, unowned. E. अ priv. and बान्धव.

अबाल Tatpur. m. (-लः) See अवाल.

अबालिश Tatpur. m. f. n. (-शः-शा-शम्) See अवालिश.

अबालेन्दु Karmadh. m. (-न्दुः) See अवालेन्दु.

अबासस् Bahuvr. m. f. n. (-साः-साः-सः) See अवासस्.

अबाह्य I. Tatpur. and II. Bahuvr. m. f. n. (-ह्यः-ह्या-ह्यम्) See अवाह्य.

अबिद्वस् Tatpur. m. f. n. (-द्वान्-दुषी-द्वत्) See अविद्वस्.

अबिन्धन Bahuvr. m. (-नः) Submarine fire. E. अप् and इन्धन, lit. 'having water for fuel'.

अबिभीवस् Tatpur. m. f. n. (-भीवान्-भ्युषी-भीवत्) Not afraid of, fearless. E. अ neg. and बिभीवस्.

अबिभ्यत् Tatpur. m. f. n. (-न्-ती-त्) Not afraid of, fearless. E. अ neg. and बिभ्यत्.

अबीर I. Tatpur. and II. Bahuvr. m. f. n. (-रः-रा-रम्) See अवीर.

अबुद्ध Tatpur. m. f. n. (-द्धः-द्धा-द्धम्) Not wise, ignorant, foolish; e. g. in the *Sánkhya Sútra*: अपवादमात्रमबुद्धानाम्. E. अ neg. and बुद्ध.

अबुद्धत्व n. (-त्वम्) Ignorance, foolishness. E. अबुद्ध, taddh. aff. त्व.

अबुद्धि I. Tatpur. f. (-द्धिः) [1] Want of intellect. [2] Ignorance, foolishness. E. अ neg. and बुद्धि.

II. Bahuvr. m. f. n. (-द्धिः-द्धिः-द्धि) [1] Devoid of intellect. [2] Ignorant, foolish. E. अ priv. and बुद्धि.

अबुद्धिता f. (-ता) Ignorance, foolishness. E. अबुद्धि II., taddh. aff. तल्.

अबुद्धिपूर्व m. f. n. (-र्वः-र्वा-र्वम्) I. Tatpur. Not preceded by reflection (as an act), unintentional, spontaneous; e. g. in the *Bhaťťik.*: गते ऽतिभूमिं प्रणये प्रयुक्तानबुद्धिपूर्वं परिलुप्तसंज्ञः। आत्मानुभूतानपि नोपचारान्स्मरातुरः संस्मरति स्म लोकः. E. अ neg. and बुद्धिपूर्व.

II. Bahuvr. Commencing with non-intellect or with beings that have no intellect (as creation); e. g. in the *Váyu Pur.*: अबुद्धिपूर्वकं तद्वै चेतनार्थं प्रवर्तते। तेन ह्यबुद्धिपूर्वं तच्चेतने न ह्यधिष्ठितम्. E. अबुद्धि and पूर्व.

अबुद्धिपूर्वक m. f. n. (-र्वकः-र्विका-र्वकम्) I. Tatpur. The same as अबुद्धिपूर्व I.; e. g. *Bharatas.* (in his comm. on the *Bhaťťik.*) तव .... चक्षुषोर्निमीलितमपि किंवाबुद्धिपूर्वकं नैवेत्यर्थः। अतो न किंचिदपि चेष्टितं तवानवधानपूर्वकमिति भावः; or in the *Váyu Pur.*: अबुद्धिपूर्वकं वृत्तं प्रजानां जायते स्वयम्। अप्रवृत्तिः कृतयुगे कर्मणोः शुभपापयोः. E. अ neg. and बुद्धिपूर्वक.

II. Bahuvr. The same as अबुद्धिपूर्व II.; e. g. in the *Vishńu Pur.*: सृष्टिं चिन्तयतस्तस्य कल्पादिषु यथा पुरा। अबुद्धिपूर्वकः सर्गः प्रादुर्भूतस्तमोमयः. E. अबुद्धि and पूर्व, samás. aff. कप्.

अबुद्धिमत् m. f. n. (-मान्-मती-मत्) Ignorant, foolish, stupid; e. g. in the *Hitop.*: सुचिरं हि चरन्नित्यं क्षेत्रे शस्यमबुद्धिमान्। द्वीपिचर्मपरिच्छन्नो वाग्दोषाद्गर्दभो हतः. E. अबुद्धि, taddh. aff. मतुप्.

अबुध् I. Tatpur. f. (-भुत्) [1] Want of intellect. [2] Ignorance, foolishness. E. अ neg. and बुध्.

II. Bahuvr. m. f. n. (-भुत्-भुत्-भुत्) [1] Devoid of intellect. [2] Ignorant, foolish; e. g. not understanding the nature of the soul, in the *Bŕihadár. Upan.*: अनन्दा नाम ते लोका अन्धेन तमसावृताः। तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्त्यविद्वांसो ऽबुधो जनाः. E. अ priv. and बुध्.

अबुध Tatpur. m. f. n. (-धः-धा-धम्) Unwise, foolish, stupid; comp. the instance s. v. अबोध. E. अ neg. and बुध; (the word being udátta on the last syllable, it is perhaps a Bahuvr. of अ priv. and बुध).